

12.9.63, יום ה'

לפנות ערב קיבלתי משליחו של חיים סלגרמה שניה מהוטשינס לבוא לסנסה ברברה ולהרצות על דימוקרטיה בעולם. יתכנסו 1000 איש. עלי להיות שם 1 - 9 דיצמבר. עניתי בחיוב לאחר שהראתי הטלגרמה לפולה. מכיוון ש-7 בדצמבר חל בשבת טלגרפתי שעלי לבוא שמה ב-6 בדצמבר.

13.9.63, יום ו'

בשעה שאצלנו התמעטות הילודה מדאיגה - הרי בעולם הרחב עודף הילודה מפחיד ומטיל אימה, ביחוד בארצות העניות. מאז ומעולם ועד 1950 הגיע מספר האנשים בעולם לביליון אחד. במשך שמונים שנה, משנת 1850 ועד 1930, הוכפל והגיע לשני ביליונים. במשך שלושים שנה, מ-1930 ועד 1960 נוסף ביליון שלישי. סבורים שעד 1975 יתוסף ביליון רביעי. הרבוי המהיר אינו חל כמובן על כל הארצות. משנות 1950 פתחה הילודה בארה"ב, עכשיו היא מונה בערך 190 מיליון. בשנת 1975 מחכים ל-225 מיליון ובסוף המאה ל-322 מיליון. הילודה גדלה בהודו ונהרו אמר: תכנית החומש שלנו מאבדת משמעותה אם הילודה תמשיך כמו עכשיו, והפיתוח לא ידביק אותה. בפקיסטן אמר איוב חן: אם הילודה לא תמעט הרי רמת החיים לא תהיה בהרבה טובה מזו של בעלי חי". גם נאצר סבור שאי אפשר להמשיך בילודה זו.

ב-1916 היו יותר משלושה ביליון אנשים בעולם, והרבוי לשנה היה 1.8 אחוז לשנה - מכפלים מהרבוי לפני עשרים שנה. בלי המעטה יהיו בעולם בשנת 1975 4 ביליונים, ובסוף המאה 7 ביליונים. ב-2050 - 22 ביליון.

אמריקה מקדישה עכשיו 6 מיליונים לחקר הפרייה (reproduction)

לפני 300 שנה נערך הרבוי ב-10/3 של אחוז אחד, החלק הששי של הרבוי בשנה

1952-62. על השאלה כמה אנשים יכול העולם לפרנס עונים אנשי "המדע"

חשובות שונות: לדעת פרופ. הריסון ברוז (Harrison Brown)

מהחכניון הקליפורני - 50 ביליון, אם האדם ישחלט על האנרגיה השמשיה

והגרעינית. הכלכלן האוסטרלי קולין קרק (Colin Clark)

מעריך 10-15 ביליון.

אם פיתוח החקלאות ושימור הקרקע בכל העולם יגיעו לדרגה של זו

בהולנד סבורים שבעוד 50 שנה יגיעו למספר זה של אוכלוסין.

דר. ריימונד אול (Raymond Ewell) מבופלו סבור שהעולם

יוכל לכלכל פי שלשה או ארבעה ממה שיש לו עכשיו - אם הטכנולוגיה של

ימינו חשחלט בכל העולם, אבל זה ידרש השקעה של 20 ביליון דולר במשך עשר

שנים בחקשיה זבל ודומהו. בשנת 1950 התוצרת העולמית והשרוחים יוכלו לפרנס

500 מיליון איש ברמה אמריקנית ו-1.5 ביליון ברמה אירופאית.

אילו היחה התוצרת של 1950 מחלקת בשווה בכל הארצות היחה יכלה

לפרנס 2.5 ביליונים ברמה של 3/5 באירופה ו-1/5 בארה"ב.

אמצעים נגד הריון לא מתפשטים. במצרים הרבוי הוא 25% לשנה, בשני

כפרים של ישוב של 8000 נפש הציעו לכל הנשים גלולוח למניעת הריון (בפה)

רק 19 קיבלו זאת.

נזדמן לידי הבוקר חיק 2-1939, ובו מאמר בעתון "היום" (שהופיע במקום "המשקיף" הרוויזיוניסטי שנסגר ע"י המשטרה לשבועים. המאמר הופיע ביום 2.3.39 ושמו "הייל היטלר בירושלים העברית". בעל המאמר אומר בין השאר: "אמנם היהודים שונאים את היטלר, אולם אם אנגליה בוגדה בעם היהודי בא"י, הרי עלולים היהודים להגיד לעצמם "חמות נפשי עם פלשתים" ולהשמיע קריאות "הייל היטלר" גם בחוצות א"י - היהודים מעריכים את הנאצים וההיטלראים רק כאויבים יחסיים, אבל רואים את אויבם בנפש באותה המדינה המונעת מהם את האפשרות להיפטר אחת ולעולם מכל ההיטלרים. המדינה האויבת לעם ישראל ב"הא הידיעה" היא אותה המדינה המונעת מעם ישראל את שחרורו מ"תנאי הגלות".

הצעוהי לקראת הספר הלבן נוסחו ביום 3.5.39 - בחיק 2 - (1939)
עמוד 61-64).

שיחה על כך עם אדוין סמואל. לדעוהו "יכריע קו את הממשלה בבטחוהן
מוחלט" (עמוד 68) - ישנו מדיניותם.

ביום 6 במאי בא אצלי רוקח (על פי הזמנחי) ושפך לפני מרי שיחו
"רבים מהחוגים האז. עוזרים לרוויזיוניסטים, אם כי אינם רוויז. , אלא מתוך
התנגדות לשמאל. כשנוסד "כופר הישוב" נשאר רוויז. בהתבדלותם, וכולם
נצטרפו לכופר הישוב, היו רק מועטים שסרבו לשם לכופר הישוב בטענה שהם
רוויז. אם כי ידוע שאינם רוויזיוניסטים. הוא, רוקח, נחקף מאז ע"י
הרוויז. כאיש שנמכר לשמאל. לא השגיח בזאת. לאח"כ הוא וחבריו נחקפו

גם ע"י הימין. כופר הישוב בכל זאת הצליח. מט האימפורט מח"א בלבד מכניס 5000 לא"י לחודש, ומהו הפרט שניתן להם? הסכסוכים נמשכים - הוא חושש שהצבור לא יענה עכשיו.

אמרתי לו שאין לי כל חשש לגבי הצבור הרחב - אני בטוח שאם היישוב יחבע - ייענה. הצעתי פגישה עם כמה אנשים ורוקח אמר שהוא מוכן להזמין ביום ה' הבא, כשאבוא לח"א, מספר אנשים לשיחה על המצב. הוא ימציא לי הרשימה בעוד יום או יומים, אמרתי שאשתחף ברצון בשיחה.

ביום 6.6.39 הסברתי בירושלים במסיבת חברים "יש להבין המצב בישוב והקשיים הכרוכים בקו הפעולה, שנקבע ע"י המוסדות. כל הזמן היתה סחירה בין מה שקורים ימין ושמאל, עכשיו הוא התחדד, לא בכל 100% אשם הימין, כי יש שומעים גם אצלנו הם הדברים שנשמעים יום יום בה"בוקר", כשם ש"הבוקר" חושש מליכוד הישוב תחת דגל ההנהלה, יש בתוכם המפחדים מכל מסגרת כללית ופעולה אחידה בישוב ויש פחד הדדי. השמאל מהימין והימין מהשמאל. לניגודים בין שני מחנות נוסף ניגוד "הקווים" - קו של התנגדות אקטיבית ונועזת, וקו התנגדות פסיבית או מילולית, המחיצה בין שני אלה אינה עוברת בדיוק בין ימין ושמאל. סמלאנסקי הוא אידיאולוג של הקו הפסיבי, אבל גם בקרב הפועלים יש נוקטים בקו זה. אין סמלאנסקי נוקט בקו זה מתוך אינטרס פרטי כבעל פרדס, אלא זוהי הכרתו הציונית, והכרה כנה ויש לכבד אומץ לבו להביע עכשיו א רעיונות בלתי פופולאריים, אבל יש צגריים אחרי קו זה מתוך אינטרסים פרטיים.

"אנו נכנסים למשטר פוגרומיסטי. עד עכשיו סבלנו מטירור ערבי,

כרגע נעמוד בפני טירור ממשלתי מה שעשו היום (?) בח"א זהו פוגרום.

כולנו שוללים הטירור של הכנופיה הרוויזיוניסטית שנעשו בימים האחרונים(?)

- ח"א לא נזדהחה עם הריגת שני ערביט, כשם שכפר סבא לא הזדהחה עם

התועבה שנעשתה בביר עדס ולא היה מקום לעונש כזה על ח"א".

אנחנו היינו חמיד דרוכים לקראת פעולה קונסטרוקטיבית. גם להבא

נצטרך להתמיד בפעולה זו וביחר שאת, אבל נצטרך להגיב א גם חגובה

מלחמתית. אין סחירה בין שני אלה: אין עם יכל לנהל מלחמה אם חלק גדול

של העם אינו יוצר ובונה בשעה שהחלק השני עומד בחפירות. - מגזימים

בכוח העומד באנגליה מאחורי הסה"ל, ומגזימים בחולשה שלנו. לכוח שלנו יש

בעלי ברית באנגליה ובאמריקה. - אציין רק שני קוים עיקריים בפעולתנו:

(1 עליה, 2) הקמת כוח צבאי יהודי. יש להלחם על ראש עיריה יהודי בירושלים -

נגד עיריה יהודית נפרדת - יש להכין עיריה של ירושלים במלחמתנו על הארץ.

ירושלים אינה סתם עיר, היא אפילו יותר מכירת הארץ - היא עיר עולמים - -

יש בירושלים (1 נוער, 2) עדוד, (3) הדר, (4) עיריה. יש לגייס הנוער, ללכד

העדות, ליצור ישובים בהרים, ולהלחם על ראש עיריה יהודי. כשיש ירושלים

יהודית לא תוכל הארץ להיות מדינה ערבית.

ביום 8.6.39 - שיחה עם ברל ורוטנברג. פ.ר. קבע שיש אידנטיות בין

השקפתו והשקפתי.

והציע

באותו יום בא ון פריזלנד/להרחיב נמל ח"א - לבנות שובר גליט ולייבש

חלק של החוף. זה יעלה 150.000 לא"י. הופיין הסכים לתכנית.

פ.ר. וברל נכנסו בבוקר לוועד הלאומי.

9.8.39 - הזמנתי מזכירות הארגון. ביררתי החקציב. דרשתי משני חלקי

הפריסט לקבל משמעת ההנהלה בענינים שבסמכות ההנהלה מבלי לשאול הגושים.
ד.ג. (ד. גפן) הודיע שחבריו מסרבים, כי נציגי הגוש, י.ג. (אני מניח
י. גלילי) הודיע שהם מקבלים משמעת ההנהלה. הודעתי שבתנאים אלה ינהל
המרכז רק פעולות הבטחון של הארגון, שאר הפעולות יתנהלו ע"י ראש המפקדה
בלבד, על פי הוראות ההנהלה.

י.ס. (סיטקוב) הודיע שאינם סרים למרות ההנהלה והוועד הלאומי;

ד.ג. טובר שהוא חבר ההס' הציונית והכנסת ונתון למרות המוסדות העליונים.
א.נ. (?) (אורי נדב) יוחר קרוב לדעה ד.ג. מאשר לדעה י.ס.

10.6.39 - ביררתי עם יוחנן (רטנר) הסידורים הפנימיים שיש לעשות

לאור החסובה של ב"כ הגוש הימני.

11.6.39 - הזמנתי אוסישקין ורופין לדון על הקמת ישוב בחמדיה.

13.6.39 - באו אצלי י.ס. וד.ג. למסור חשובת מפא"י. לא קיבלו

בישיבה שום החלטה כי ד.ג., י.ס. וא.נ. סבורים שלפי הסטטוס אין יו"ר
מפא"י יכול להוציא הוראה שהמפאי כולו אינו מסכים להם, הם נבחרו הגוש
האזרחי.

עניתי: המפא"י הוא פריסטי ובראשו יו"ר אבל הארגון הוא אחד, ואינו

קנין הגושים. לגבי הארגון יש רק צד אחד: העם היהודי. נציגי גוש יכולים
להוציא חבריהם ממפא"י - אבל אין להם כל סמכות לתח הוראות לארגון.

10.6.39 - בא אצלי מ.ס. בעד המשכת עליה והחישבות בכל התנאים, אבל בלי התנגשות עם הממשלה, בעד חיזוק כלכלי של הישוב, לא לחת יד לפרוק הנשק, להמנע מכל פעולה העלולה להשפיע לרעה על מצבנו הכלכלי. רק אם יקימו מדינה ערבית - נמרוד. הסברתי לו דעתי ודעה ההנהלה, כאשר הודעתי לו החלטתנו על הארגון הודיע שהחאחדות האכרים חצטרך לעזוב אותו, ואולי גם את כופר הישוב.

באה אצלי משלחת של ארגון העובדים של צ.כ. ב'. לפי דבריהם הם מונים 5000 איש. יש שני זרמים: 1) נטיה רוויז. 2) מעשיח. הם מקבלים מרוח הסוכנות, אבל הם מקופחים.

17.6.39 - פגישה שניה עם ארגון העובדים ב'. במפלגה יש וויכות על הקו. הארגון מוכן לעמוד לרשות ההנהלה. ביררתי קו ההנהלה - הם הסכימו לו.

- באו אצלי נציגי אגודת ישראל: הרב בלוי וסורקיס. אמרו לי כי המועצה העליונה שלהם בחו"ל קיבלה החלטה להצטרף לכל העם היהודי במלחמתו נגד הסה"ל מחוץ לדברים שהם נגד המסורת, כגון אי חשלום מסים. כששאלתי מהי האסמכתא לאיסור זה - אמרו שזה ענין של מסורת ולא של דין.

19.6.39 - מכחבי למרכז הנוער. נבחרה ועדת ששה, ניסחה חמש מסקנות ואגודת הסטודנטים בחכנון, בחרו סוציאליים, בני עקיבא, גורדוניה, דגל ציון, סטודנטים באוניברסיטה בירושלים, ויצו הצעירה, חוגים מרכסיסטים,

מחנות עולים מכבי, נוער ברוכיה, נוער לומד חיפה, וירושלים, נוער עובד
נוער ציוני א', עדות המזרח, הפועל, הצופים העצרים, הש"צ.

18.6.39 - מסיבה של התאחדות האכרים. מ.ס. מסר על השחה אחי, סיפר על
האולטימטום שהגיש לי בדבר ארגון ההגנה - התנגדו לדעתו.

20.6.39 - הערכת זיאמה על המצב ותכניתי. סירור נגד ערבים. איסור של
השחמשות . . .

ביום 20.6.39 - פרסמתי ב"דבר" - "קו": עליה, ההישבוח, הגנה עצמית,
עצמאות, אולם לא נטמא מלחמתנו במעשי הועבה וסירוף דעת שנתפסו להם
בריונים משוטים בביר עדס, תל אביב, ירושלים וחיפה: רצח ערבים ויהודים
חפים מפשע - בהעלולי פשע וכסל אלה רק נכחיס מלחמתנו הצודקה, נערער
כושר פעולתנו וניתן יד לצוררינו".

5.7.39: דן מרכז המפלגה על המצב. הרציחי על החכוננות לקונגרס ואפשרות של
מלחמה.

10.7.39 - נמסר לי מהוועד הלאומי דו"ח על מצב פליטי "אסטיר" של דר. רות
יפה מראשון לציון, שביקרה במחנה ביום 1.7.39.

12.7.39 - מיניסטר המושבוח הכריז בפרלמנט שמאוקטובר ואילך תיסגר הארץ
לעליה יהודית, בגלל הפליטים שעלו ארצה בניגוד לתקנות העליה. המיניסטר
הטעים שהפליטים באו מפולין ומרומניה, אע"פ שידוע כי רובם עלו מגרמניה,
אוסטריה, ציחיה ודנציג.

(מכחי לארגוני נוער 19.6.39 בחיק 3).